Durerea care privește spre stele

On Martie 03, 2014

Apropie-te de ceea ce-l face pe om să "ticăie", ținând cont de acele convingeri privitoare la capacitatea lui de a ignora sau de a accepta realitățile negative.

Episcopul Myriel putea fi chemat oricând la căpătâiul bolnavilor și al muribunzilor. Ştia că aceasta este datoria lui cea mai mare și adevăratul său rost. Familiile văduvelor și orfanilor n-aveau nevoie să-l cheme. Se ducea el singur. Ştia să stea și să tacă îndelung lângă bărbatul care-și pierduse soția iubită, lângă mama care-și pierduse copilul. Așa cum știa când să tacă, știa și când să vorbească. Minunat fel de-a mângâia !

Nu căuta să aline durerea prin uitare, ci s-o înalțe și s-o înnobileze prin speranță: Spunea: *"Luați seama când vă îndreptăți gândul spre cei morți. Nu vă gândiți la ceea ce putrezește. Priviți drept înainte. Veți zări lumina vie a mortului vostru drag strălucind pe bolta cerului."*

Cunoștea binefacerile credinței. Se străduia să povățuiască și să-l liniștească pe omul cuprins de deznădejde, arătându-i cu degetul pe cel ce se resemnează. Încerca să-i transforme durerea care privește spre groapă, arătându-i durerea care privește spre stele. *

Leadership: Poți să accelerezi accesul omului spre o formă superioară de "revelație și iluminare", subestimând autoritatea funcțională care îl stăpânește?

Cauți să arăți că poți strânge laolaltă și alte abordări de situație decât cele de tip participativ în dezvoltarea omului? Cum ar fi, ca lider, să încerci să accelerezi accesul omului spre un statut superior „uitând" de el, subestimând autoritatea funcțională care îl stăpânește?

Îndrumătorul spiritual este un om total care cunoaște și folosește bine instrumentele științelor (filosofice, sociologice, teologice), care și-a modelat caracterul și personalitatea prin cultivarea valorilor precum: adevărul, binele, etica, liniște sufletească. El poate fi analizat prin prisma unei demonstrații de atașament față de o anumită formă de spiritualitate, care îl înscrie în provocarea de a găsi bucurie și motivație în viața de zi cu zi, motivându-l să adopte un stil de gândire ponderat și echilibrat.

Şi tu poți accelera accesul oamenilor din jur spre o formă superioară de "revelație și iluminare", dacă le oferi spre explorare acea parte a lumii pe care ei o neglijează sau nu o conștientizează ca pe un act de meditație creatoare, ca un act de unitate cu natura, ca un act de pietate, ca un act de înrudire cu sine și ca un act de înrudire cu Creatorul. Leadershipul trebuie privit în primul rând ca formă de dezvoltare spirituală.

Autoritatea funcțională care îl stăpânește pe un asemenea om este dată de datoria pe care el și-o asumă integral: de a contribui la consolidarea rolului de intermediar între echilibru și extreme. El este gata să ducă constant o luptă pentru dezvoltarea conștiinței depline ce se plasează în raport cu o entitate exterioară, cu o prezență imuabilă, cu revelarea divinității care îl înconjoară.

Spiritualitatea este mijlocul prin care îți poți cunoaște sinele superior, interacționând nu cu legile perfecțiunii, ci cu permanența unei posibile stări de calm și liniște interioară menită să ușureze uitarea oricăror suferințe.

Faptul interesant pentru viitorul leadershipului constă în aceea că nu se mai pune problema promovării omului lipsit de spiritualitatea credinței spre o *happy peaceful normality* în termenii *ori – ori* , ci sub forma relației *și – și* . Adică, trebuie să fii și realist și vizionar și înțelegător și susținător și îndrumător în același timp.

Nu întotdeauna îi poți limita omului realitatea, dar poți încerca să schimbi stadiul lui existențial de la "nonsen" la un nivel de perceptabilitate certă. Să plasezi reperele sale de gând, sentiment și suferință într-o altă orientare. Pentru ca leadershipul să aibă efectul de calmare a durerilor sufletești, luând în considerare dimensiunea implicării tale în viața celorlalți oameni, nu-i de ajuns să încerci să aduci la lumină acea frumusețe și iubire infinită - care este fundația vieții și prezența în fiecare.

Ci trebuie să construiești un fundament psihic sănătos, să te apropii de ceea ce-l face pe om să "ticăie", ținând cont de acele convingeri privitoare la capacitatea lui de a ignora sau de a accepta realitățile negative. Așa cum reiese limpede din practicile episcopului Myriel, binecuvântarea de trăi în acord și prin integrarea unei spiritualități realiste și pozitive, dar mai ales integrarea unei viziuni noi asupra actului de "vindecare" a omului, privit ca un tot unitar, anulează fărâmițarea individuală a firii sale.

Leadership: Încerci să diminuezi efectele conexe fenomenelor sensibile ce au loc în "sistemele vii" orientate greșit, în privința modului în care reacționezi la ceea ce ți se întâmplă?

Avem puterea de a conștientiza fiecare situație pe care o traversează ceilalți oameni. Putem alege ce vom face în continuare pentru că ei să se aprecieze mai mult și să își reamintească că sunt valoroși. Ne putem impune emoțiile pe care să le avem pentru că ei să se simtă mai bine în pielea lor, să se accepte, să se dezvolte atât mental cât și emoțional, și să-și atingă potențialul maxim. Putem să-i readucem la un nivel de mulțumire, care să le ușureze viața. Numai astfel putem să creștem noi aspirații din semințele realizărilor noastre.

Toate aceste aspecte ale puterii noastre de înțelegere și influențare pozitivă a omului, controlându-i existența și nevoile de viață, se întăresc reciproc și sunt dependente una de alta. Ele constituie un tablou plin de vibrație care ne reprezintă sinele autentic – cine suntem noi cu adevărat în situații în care simțim că ceilalți oameni pierd controlul asupra vieții lor.

Tu încerci să-ți faci loc prin meandrele complexei vieți spirituale a celor din jur?

Sistemele vii sunt unități de gândire completate de ansambluri de stări, procese și însușiri psihice proprii fiecărui individ, semnificative prin organizarea lor pe o poziție de autoritate. Ele sunt compatibile cu înțelesul pe care îl conferim fenomenelor care ne încurcă atât de mult în zilele noastre: extaz, clarviziune, revelație, sensibilitate la durere, vindecări produse de efectele a ceea ce numim mai mult sau mai puțin "credință".

Dacă aceste sisteme nu sunt orientate spre o entitate de ordin superior, omul își pierde din capacitatea de a neutraliza tranzitul de la stadiul de veghe la cel de negare de sine.

Leadership: Ce sentiment transmiți atunci când beneficiarii unor experiențe negative solicită în mod expres "factura" pentru garanția unei noi stabilități personale?

Cugetă la această întrebare: Cine ești atunci când constați funcționarea necorespunzătoare a aparatului existențial uman? Ești un ceasornicar care încearcă să repună în mișcare mecanismul naturii umane, cu răbdare, rigoare și finețe? Încerci să reasamblezi acele piese care nu se potrivesc dimensiunilor lor de transformare, ce se integrează perfect doar în

decorul unei realități serbede, condensată într-o situație sau alta?

Să ne amintim ce spunea Viorica Ardeleanu: „ *Ceasornicăria se învață zilnic. De multe ori mi s-a întâmplat să mi se aducă un ceas pe care nu l-am mai văzut vreodată, dar care seamănă oarecum cu altele. Am făcut conexiuni cu celelalte modele și am reușit să repar și ceasuri pe care le vedeam pentru prima dată. Am reparat ceasuri cu carcasă de aur, dar și ceasuri mai simple.* "

Una din cerințele majore ale maturizării și dezvoltării personale este adoptarea atitudinii fundamentale a celui care practică disciplina gândului și a simțirii, ca formă de împăcare a spiritului cu puterea de gând a duhului, ca formă de regăsire a echilibrului interior, ca formă de normalizare și purificare a stării minții.

Durerea care privește spre stele vizează acele părți întunecate și ascunse a personalității tale pe care, dacă nu reușești să le înțelegi și să le elimini prin meditație și liniște sufletească, nu-ți vei putea găsi fundamentul decât în nesiguranța de sine, jena în relațiile cu ceilalți și în subaprecierea propriei persoane.

* Notă: Victor Hugo - Mizerabilii;

Source: https://neculaifantanaru.com/durerea-care-priveste-spre-stele.html